

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Lucie Trejbalové a soudců Mgr. Karolíny Tylové, LL.M. a Mgr. Zdeňka Macháčka ve věci

žalobce: X
bytem X
zastoupen advokátem JUDr. Ing. Ondřejem Horázným
sídlem Ondříčkova 1304/9, Praha 3

proti

žalovanému: **Krajský úřad Libereckého kraje**
sídlem U Jezu 642/2a, Liberec 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 8. 2021, č. j. X

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobce se žalobou podanou u zdejšího soudu v zákonem stanovené lhůtě domáhá zrušení shora uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Česká Lípa, odboru správního (dále jen „správní orgán I. stupně“), ze dne 4. 3. 2021, sp. zn. X, č. j. X. Tímto rozhodnutím správní orgán I. stupně podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), zamítnul námitky žalobce proti provedenému záznamu v registru řidičů a potvrdil záznam 12 bodů ke dni X.

II. Žaloba

2. Žalobce uvedl, že při záznamu bodů vychází správní orgán výhradně z oznámení o uložení blokové pokuty, primárním zdrojem informací pro toto oznámení je však příkazový blok. V daném případě nastal rozpor mezi obsahem oznámení a příkazového bloku, pro správní orgán přitom musel být závazný pouze příkazový blok, neboť oznámení je pouhým sdělením či úředním záznamem. K tomu žalobce odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010-76. Příkazový blok č. X neobsahuje žádnou právní kvalifikaci přestupku, a nemůže tedy obstát jako způsobilý podklad pro záznam bodů. V oznámení si právní kvalifikaci přestupku nelze domýšlet. Zkratkovitost příkazového bloku nesmí být na úkor srozumitelnosti a jednoznačnosti rozhodnutí. Správní orgány obou stupňů se s těmito argumenty, jakož i s námitkou nicotnosti příkazového bloku, odpovídajícím způsobem nevypořádaly. Jejich rozhodnutí jsou tedy nepřezkoumatelná.
3. Žalovaný se pokusil nahradit nedostatečné odůvodnění správního orgánu I. stupně, čímž porušil zásadu dvojinstančnosti, když na jeho tvrzení již žalobce nemohl ve správním řízení reagovat. Žalovaným citovanou judikaturu považuje žalobce za nepřiléhavou a nevyvracející argumentaci žalobce. Pokud žalobce podepsal předmětný příkazový blok, vyjádřil souhlas s tím, že nespáchal žádný přestupek, neboť na příkazovém bloku není uvedena právní kvalifikace přestupku. Příkaz na místě je rozhodnutím, a musí tedy obsahovat zákonem předepsané náležitosti podle § 92 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky. Žalovaný v rozporu s § 3 správního řádu rozhodoval na základě nesprávných a neúplných zjištění, v rozporu s § 68 odst. 3 správního řádu nevypořádal odvolací argumentaci a navíc porušil zásadu dvojinstančnosti.

III. Vyjádření žalovaného

4. V písemném vyjádření k žalobě se žalovaný plně odvolal na obsah napadeného rozhodnutí a navrhl, aby soud podanou žalobu v celém rozsahu zamítl.

IV. Zjištění ze správního spisu

5. Výpisem z bodového hodnocení řidiče bylo doloženo, na základě jakých přestupků žalobce dosáhl 12 bodů. Dne 20. 7. 2020 podal žalobce námitky do oznámení správního orgánu I. stupně o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení a výzvy k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění.
6. Správní orgán I. stupně měl k dispozici jednotlivá oznámení o uložení pokuty příkazem na místě, dále byly vyžádány kopie příkazových bloků. Žalobce ve správním řízení obdobně jako v žalobě namítal nezpůsobilost a nicotnost příkazového bloku č. X. V průběhu řízení před správním orgánem I. stupně podal žalobce ke Krajskému ředitelství policie Libereckého kraje podnět k prohlášení nicotnosti uvedeného příkazového bloku, nicméně policie nicotnost neshledala. Shora identifikovaným prvostupňovým rozhodnutím byly námitky žalobce zamítnuty jako neodůvodněné a provedený záznam 12 bodů byl ke dni 6. 7. 2020 potvrzen. Správní orgán I. stupně shrnul obsah obdržných oznámení o přestupcích a uložených pokutách. K námitkám žalobce ve vztahu k příkazovému bloku č. X připustil absenci právní kvalifikace přestupku, nicméně uvedl, že blok není v rozporu s oznámením o uložení pokuty a v něm zachycené jednání není zaměnitelné s jiným. Blok byl proto shledán způsobilým podkladem pro záznam bodů. Ani ve vztahu k ostatním příkazovým blokům nebyly shledány vady bránící záznamu bodů. Příkazové bloky jsou pravomocnými rozhodnutími, která správnímu orgánu v tomto řízení nepřísluší přezkoumávat.
7. K odvolání žalobce přezkoumal rozhodnutí správního orgánu I. stupně žalovaný, který napadeným rozhodnutím podané odvolání zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil. Žalovaný uvedl, že správní orgán I. stupně ve svém rozhodnutí prezentoval zdůvodněný názor odlišný od názoru žalobce, čímž bylo reagováno na žalobcovy námitky. Žalovaný popsal obsah oznámení o spáchání přestupku ze dne X, v němž je jednání žalobce nezaměnitelně zachyceno včetně právní kvalifikace jím spáchaného přestupku, tedy přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. Žalovaný připustil, že příkazový blok č. X neobsahuje právní kvalifikaci přestupku včetně formy zavinění, nicméně i v tomto bloku je jednání žalobce zachyceno natolik jednoznačně a určitě, že není zaměnitelné s jiným. Žalovaný odkázal na správní judikaturu, z níž mj. dovozoval, že v případě určitosti a jednoznačnosti bloku lze překonat i jeho obsahové nedostatky. Řešené pochybení dle žalovaného nemůže mít dopad na způsobilost příkazového bloku být podkladem pro záznam bodů. Dle žalovaného byly všechny body žalobci zapsány ve správné výši.

V. Posouzení věci krajským soudem

8. Napadené rozhodnutí a řízení jeho vydání předcházející soud přezkoumal v řízení podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a v mezích uplatněných žalobních bodů podle § 75 odst. 2 s. ř. s., v duchu dispoziční zásady, kterou je správní soudnictví ovládáno, s tím, že přitom vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s.

9. K projednání věci nařídil soud jednání. K němu se žalobce bez omluvy nedostavil, žalovaný setrval na svém dosavadním stanovisku. Dokazování soud neprováděl, neboť skutečnosti podstatné pro posouzení věci vyplývaly ze soudu předloženého správního spisu, v němž jsou obsaženy mj. písemnosti, které jako důkazy označil žalobce.
10. Předmětem soudního přezkumu je správní rozhodnutí vydané ve věci námitek proti záznamu 12 bodů v registru řidičů uplatněných podle § 123f odst. 1 zákona o silničním provozu. Podle tohoto ustanovení, nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu. Shledá-li obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky oprávněné, nejpozději do 10 pracovních dnů ode dne, kdy mu byly námitky doručeny, provede opravu záznamu o dosaženém počtu stanovených bodů v registru řidičů a neprodleně písemně vyrozumí o provedené opravě záznamu řidiče (odst. 2). Shledá-li naopak příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí (odst. 3).
11. V obecné rovině soud nejprve připomíná, že rozsah řízení o námitkách vymezil již Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44 (všechny rozsudky Nejvyššího správního soudu dostupné na www.nssoud.cz), podle něhož: *„Správní orgán rozhodující v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů (§ 123f zákona o silničním provozu) je oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 citovaného zákona), zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá v příloze k citovanému zákonu obsaženému bodovému hodnocení jednání. Správní orgán však v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (zásada presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci)“*. V řízení o námitkách tedy správní orgán posuzuje, zda byly záznamy bodů v registru řidičů provedeny v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro záznam bylo pravomocné rozhodnutí, zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchanému přestupku atd. Tomu pak logicky odpovídá i výrok rozhodnutí a jeho odůvodnění. V důsledku toho tedy správní orgán ověří, zda oznámení, které bylo podkladem pro záznam bodů v registru řidičů, plně odpovídá skutečnostem uvedeným v rozhodnutí nebo v dokladu o blokové pokutě (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 11. 2011, č. j. 5 As 76/2010-59). Z judikatury Nejvyššího správního soudu (srov. např. rozsudky ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20 či ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39) ve spojitosti s usnesením Nejvyššího soudu ze dne 12. 4. 2001, sp. zn. 21 Cdo 776/2000, plynou hlediska, ze kterých je třeba zkoumat jednotlivá rozhodnutí vydaná v blokovém řízení (pokutové bloky), aby mohl být učiněn závěr o zákonném podkladu pro záznam bodů v registru řidičů. Nepochybně tyto závěry lze vztáhnout také k příkazovým blokům vydaným od 1. 7. 2017 dle § 92 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich.
12. Podaná žaloba se týká nedostatků příkazového bloku č. X ze dne X. V něm je mj. uvedeno: „Dne X v X v ul. X, X, § 6/1a z. č. 361/2000 Sb. – nebyl za jízdy připoután bezpečnost.

pásem, lék. potvrzení nevlastní.“ Následně skutečně není vyplněna kolonka identifikující zákonné ustanovení vymezující spáchaný přestupek. Blok obsahuje jednoznačnou identifikaci žalobce a policisty i datum a podpis žalobce.

13. K žalobním námitkám soud uvádí, že uvedený příkazový blok především jednoznačně zachycuje skutkovou stránku přestupku, kdy je zřejmé, že žalobce nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem, ačkoli nevlastní lékařské potvrzení, na jehož základě by směl řídit bez použití pásu. Po právní stránce policista vymezil, že žalobce svým jednáním porušil povinnost být za jízdy připoután bezpečnostním pásem, jak ji stanoví § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu. Neuvedení právní kvalifikace přestupku v příkazovém bloku bezpochyby představuje rozpor s ustanovením § 92 odst. 2 písm. f) zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, které uvedení tohoto údaje v příkazovém bloku předpokládá.
14. Soud již výše citoval a odkazoval na judikaturu Nejvyššího správního soudu, dle níž je třeba rozlišovat samotné řízení o přestupku od řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů. V tomto druhém typu řízení se již správnost a zákonnost rozhodnutí, která jsou podkladem pro záznam bodů, zásadně nepřezkoumává. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39, mj. uvedl, že: *„Ne vždy je totiž následkem formálních či obsahových nedostatků pokutového bloku jeho nezpůsobilost být podkladem pro zápis bodů do registru. V každém konkrétním případě je třeba posuzovat, zda takové pochybení může mít dopad na způsobilost pokutového bloku být podkladem pro zápis bodů... Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním... namítaná pochybení musí být natolik závažná, že oznámení či rozhodnutí podle ust. § 123b zákona o silničním provozu nelze jako podklad pro zápis vůbec použít, např. z důvodu jeho nesrozumitelnosti, či dokonce nicotnosti.“* V rozsudku ze dne 31. 7. 2020, č. j. 5 As 20/2019-42, Nejvyšší správní soud konstatoval, že: *„Formálními nedostatky způsobujícími nepoužitelnost podkladů jsou základní nedostatky náležitostí pokutových bloků. Tyto náležitosti představují především osoba přestupce, popis jednání, jímž byla naplněna skutková podstata přestupku, a datum nabytí právní moci rozhodnutí (v případě pokutového bloku datum jeho vydání), neboť na jejich základě lze dle § 123b zákona o silničním provozu a zmiňované přílohy k tomuto zákonu určit, komu se má v registru vyznačit kolik bodů a od kterého dne.“*
15. S přihlédnutím k citovaným závěrům soud uvádí, že předmětný příkazový blok nepostrádá základních náležitostí, jejichž absence by vylučovala jeho použitelnost jako podkladu pro zápis bodů v registru řidičů. Jak uváděly správní orgány, jednání žalobce je natolik určité, srozumitelné a nezaměnitelně zachyceno, že není pochyb o tom, čeho se žalobce dopustil a jakou povinnost tím porušil. Je pak zřejmé, že v tomto jednání nelze než spatřovat právě a jen přestupek podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, k jehož spáchaní postačí zavinění z nedbalosti (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 6. 2018, č. j. 9 As 348/2017-38). Vada spočívající v neuvedení právní kvalifikace přestupku představuje dílčí nezákonnost příkazového bloku, která však za popsanych okolností nebrání zápisu bodů. Již bylo uvedeno, že řízení o námitkách proti záznamu bodů neslouží k přezkoumávání zákonnosti podkladového rozhodnutí.

16. V žádném případě pak nelze hovořit o nicotnosti příkazového bloku. Nicotnost rozhodnutí může být způsobena výhradně nejtěžšími vadami, pro něž je třeba na jimi postižený správní akt hledět tak, jako by nebyl vůbec vydán. Výčet takových vad je vymezen v § 77 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, přičemž příkazový blok netrpí žádnou z nich. Blok byl vydán k tomu příslušným orgánem, není vnitřně rozporný, jím uložená povinnost není neuskutečnitelná a lze jej považovat za rozhodnutí správního orgánu. Jedinou jeho vadou je absence údaje dle § 92 odst. 2 písm. f) zákona o odpovědnosti za přestupky. Tento nedostatek však není dostatečným podkladem pro závěr o nicotnosti příkazového bloku.
17. Policie v oznámení o uložení pokuty uvedla, že žalobce spáchal přestupek dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, neboť na základě údajů zachycených v příkazovém bloku nebylo pochyb, že jde právě o tento přestupek. Shodně se pak vyjádřily správní orgány v řízení o námitkách. Jejich rozhodnutí soud nepovažuje za nepřezkoumatelná, když evidentně vychází z týchž nosných závěrů, které nyní prezentuje zdejší soud. Správní orgány vyjádřily, že příkazový blok nezaměnitelně popisuje jednání žalobce, a díky tomu přes dílčí vadu ob stojí jako podklad pro záznam bodů. Nedostatek příkazového bloku pak ve shodě s názorem soudu evidentně nevyhodnotily jako těžkou vadu způsobující nicotnost příkazového bloku, stejně se ostatně k podnětu žalobce vyjádřilo Krajské ředitelství policie Libereckého kraje. Správní orgány tedy proti názoru žalobce vystavěly argumentaci vlastní. Skutečnost, že s ní žalobce nesouhlasí, nezpůsobuje nepřezkoumatelnost rozhodnutí správních orgánů, která tvoří jeden celek.
18. Žalovaný v napadeném rozhodnutí potvrdil prvostupňové rozhodnutí, stručnější argumentaci správního orgánu I. stupně rozvinul a zejména doplnil o citace správní judikatury, z níž dovozoval, že ne všechny vady příkazového bloku mají za následek jeho nezpůsobilost jako podkladu pro záznam bodů. Reagoval ostatně na odvolání, které bylo obsáhlejší než předchozí podání žalobce v řízení před správním orgánem I. stupně. Žalovaný svým postupem neporušil princip dvojinstančnosti správního řízení. Podstata jeho argumentace zůstala shodná s těžištěm prvostupňového rozhodnutí. Žalobce v žalobě ani konkrétně neuvádí, na jakou argumentaci mu bylo znemožněno reagovat. Princip dvojinstančnosti řízení neznamena, že žalovaný není oprávněn uvést cokoli nad rámec obsahu odůvodnění prvostupňového rozhodnutí. Pokud jde o žalovaným citovanou judikaturu, s jejíž použitelností žalobce polemizuje, žalovaný si nepochybně byl vědom toho, že jím citovaná rozhodnutí se netýkají zcela shodné situace, jaká byla řešena v tomto řízení, pouze se pokusil demonstrovat, že i správní soudy již v minulosti dospěly k závěru, že různé nedostatky pokutových či příkazových bloků nemusí bránit záznamu bodů do registru řidičů.
19. Soud uzavírá, že předmětný příkazový blok je dostatečným podkladem pro záznam bodů. Pokud jej žalobce ve výše popsané podobě podepsal, nelze dospět k závěru, že souhlasil s tím, že nespáchal žádný přestupek. Žalobce naopak souhlasil, že řídil nepřipoután bezpečnostním pásem, čímž porušil § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, tedy zjevně spáchal přestupek dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. Ostatně dle přílohy zákona o silničním provozu se body nezaznamenávají dle právní kvalifikace přestupku, nýbrž se zaznamenávají na základě jednání vymezeného v podkladovém rozhodnutí, např. za „porušení povinnosti být za jízdy připoután bezpečnostním pásem

nebo užít ochrannou přilbu“. Nelze ani uzavřít, že by žalovaný rozhodoval na základě nesprávných či neúplných zjištění. Podklady byly opatřeny v dostatečném rozsahu, přičemž názor žalobce a žalovaného se rozchází v navazujícím právním posouzení, k němuž se soud vyjádřil výše.

VI. Závěr a náklady řízení

20. S ohledem na shora uvedené soud žalobu jako nedůvodnou zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
21. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.
22. V souzeném případě měl úspěch žalovaný správní orgán, ten náhradu nákladů řízení nepožadoval, ostatně mu ani žádné náklady nad rámec jeho běžné činnosti nevznikly. Soud proto vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem

Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty

na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu

a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec 20. dubna 2022

Mgr. Lucie Trejbalová
předsedkyně senátu